

**Håb for en
verden fyldt
med frygt**

da

Håb for en verden fyldt med frygt

I løbet af de århundreder, mennesket har eksisteret på jorden, har hundredvis af millioner af mennesker mistet livet før tiden på grund af krige, og nogle skøn går så højt som op til en milliard. I de fleste tilfælde var der ved afslutningen af disse krige håb om, at en nations aggression mod en anden ikke ville gentage sig, og at verden en gang for alle ville blive befriet for frygt. Når målene for sådanne konflikter mellem nationer er blevet bekendtgjort, er et af formålene faktisk ofte at befri folk fra frygt.

Dette kan synes at være et ædelt mål, men når krigene er slut, fyldes næsten alle de involveredes hjerter næsten uundgåeligt af endnu større frygt for fremtiden. Den vedvarende manglende evne efter næsten enhver krig til at bilægge uoverensstemmelser mellem nationerne har før eller senere ført til yderligere konflikter og fået frygten til at vokse, ikke aftage. Sådan har menneskehedens historie været.

Frygten i verden i dag er dybt forankret i de menneskelige lederes manglende evne til at finde brugbare løsninger på de problemer, som egoisme og had skaber. Der var en tid, hvor jordens vise mænd fortalte folket, at menneskeheden gennem en evolutionær proces støt bevægede sig mod en højere civilisationsgrad, og at frygt snart ville blive en ting fra fortiden. Verden bliver bedre, sagde de, og snart vil vi

have en utopi præget af fred og god vilje, hvilket har været profeternes drøm og digternes sang.

Som bevis på, at dette lysende fremtidsudsyn var berettiget, blev vi mindet om fremskridtene inden for uddannelse og fik at vide, at en oplyst verden ville vide bedre end at forsøge at løse internationale tvister ved hjælp af krig. Vi blev også bedt om at overveje de store fremskridt inden for videnskaben, som ligeledes ville bidrage til varig fred mellem nationerne. Desuden blev det hævdet, at religionen gjorde så hurtige fremskridt på jorden, at hele verden snart ville blive så gennemtrængt af filosofien i Jesu bjergprædiken, at krig ville være umulig. Desværre ved vi alt for godt, hvordan alle disse og de mange andre påstande, der blev fremsat, har slået fejl på det groveste.

EN VERDEN FYLDT MED FRYGT

Frygt for krig er imidlertid kun én af mange forhold, der skaber bekymring i folks hjerter i dagens verden. Nu, hvor vi går ind i det andet kvartal af et århundrede i det nye årtusinde, plager mange andre frygtfaktorer enkeltpersoner, samfund og nationer. Nedenfor nævner vi blot en delvis liste over nogle af disse frygtfaktorer:

Frygt forbundet med politisk splittelse og polarisering inden for landene, især i den såkaldte vestlige verden, hvilket har ført til uro og vold i mange nationer.

Frygt for det, der synes at være konstante stridigheder og uro, der udgår fra Mellemøsten, og de potentielle konsekvenser heraf for verden som helhed.

Frygt for en yderligere forværring af forholdet mellem verdens supermagter, Kina, Rusland og USA, som alle er tæt forbundet med hinanden, både økonomisk og på andre måder.

Frygt for de endnu ukendte konsekvenser af den fortsatte udvikling af kunstig intelligens (»AI«) og for, om menneskeheden vil være i stand til sikkert at kontrollere dens fremskridt og anvendelse.

Frygt for små skurkstater, regeringer og ledere, der, selvom de er små i forhold til verdens supermagter, kan forårsage stor ødelæggelse i betydelige dele af samfundet, hvis de ikke holdes i skak.

Frygt, generelt set, for det, der synes at være vedvarende finansiell og økonomisk usikkerhed på både regionalt, nationalt og globalt plan.

Frygt for de voksende konsekvenser af klimaforandringerne, især hvad angår sandsynligheden for mere voldsomme naturkatastrofer, såsom ødelæggende storme, brande, jordskælv eller hidtil usete ændringer i vejrmønstrene.

Frygt for uforudsete sygdomme, som vi har været vidne til i de seneste år på grund af coronapandemien og dens ødelæggende virkninger på verden.

Frygt for, at »kulturkrige« vil fortsætte med at tage til, hvad enten det drejer sig om moral, race, religion eller andre områder, i et sådant omfang, at samfundet generelt vil blive så fragmenteret og splittet, at det

snart kan bryde sammen i sig selv på grund af manglende retning.

Endelig er der en frygt for, at symptomerne på problemerne på alle disse områder vil fortsætte med at vokse i et sådant omfang og i alle retninger, at menneskehedens endelige overlevelse er i fare. Sådan er tilstanden i dagens frygtfyldte verden. Derfor spørger vi: Er der virkelig håb om, at den kan komme sig, og at frygten i menneskenes hjerter kan udryddes?

VORES TID I PROFETIERNE

Selvom de nuværende tilstande af frygt og nød er kommet uventet over mange i verden og på trods af påstandene om en stadigt fremskridende civilisation, har det ikke været en overraskelse for omhyggelige bibelstuderende; for gennem hele Bibelen har Guds inspirerede profeter forudsagt det. Profeten Daniel forudsagde for eksempel netop denne æra i menneskehedens historie og beskrev den som en »tid med trængsel, som der aldrig har været, siden der blev en nation«. (Daniel 12:1). Jesus citerede denne profeti fra Daniel og forklarede, at den ville gå i opfyldelse på tidspunktet for hans genkomst og tidens ende.

Jesus skitserede nogle af detaljerne i denne trængselstid og sagde, at der på jorden ville være »forfærdelse blandt nationerne og forvirring«, og at folks hjerter ville svigte dem af frygt, når de så frem til de ting, der skulle komme over jorden. (Lukas 21:25,26). Jesu henvisning til den frygt, der ville fylde folks hjerter, er tilstrækkelig til at vise, at han talte om nutiden, for aldrig før har der været en så udbredt frygt

blandte mennesker som i dag. Da Jesus sagde, at der på jorden ville være forfærdelse blandt nationerne og forvirring, illustrerede han denne tanke ved at sammenligne den med havets brusen og bølgerne. Dette er sandelig et meget rammende symbol på nutidens rastløse, utilfredse menneskemasser, der håbløst stræber efter at afværge den ødelæggelse, som de frygter vil blive forårsaget af den fremstormende bølge af menneskelig egoisme, der gennemføres netop ved hjælp af den videnskab og teknologi, der engang pralede af sin evne til at føre verden ind i fred og god vilje.

Profeten David forudsagde også denne tid, vi lever i; og ligesom Jesus sammenlignede også han verdens kaos med havets og bølgenes ubarmhjertige piskende, idet menneskers og nationers larmende krav slår mod bolværkerne i en civilisation, der engang blev anset for at være uindtagelig. Davids profeti er rettet til dem, der har tro på Guds Ord, og om dem siger han: »Derfor frygter vi ikke, selv om jorden rystes, og selv om bjergene flyttes ud i havets midte; selv om vandene der brøler og er oprørte, selv om bjergene ryster af deres svulmende bølger.« Salmernes Bog 46:2,3

»Vi vil ikke frygte,« erklærer profeten. Som kristne behøver vi ikke frygte det, der skal komme over jorden; det vil sige, vi vil ikke frygte, hvis vi sætter os ind i Bibelens profetier og har tro på det, de forkynder om i dag og i morgen. Bibelens profetier indeholder den eneste ægte forklaring på årsagen til den nuværende verdensnød, og giver det eneste håbefulde syn på udfaldet af denne nuværende mørke periode præget

af frygt. At kende Guds plan for menneskets skæbne er at have fred og glæde i vores egne hjerter, trods den frygt, der omgiver os, og være i stand til at udstråle trøstende tryghed til andre. Hvad bliver ifølge Bibelen udfaldet af denne tragiske tid præget af frygt og nød? Det er blevet sagt, at den nuværende tid har en aftale med skæbnen. Det er rigtigt, men Gud har den styrende hånd over denne skæbne, og konsekvenserne er så vidtrækkende, at fantasien næsten svigter, når vi forsøger at begribe dem. Kort sagt er fakta, som de fremgår af Guds ord, følgende:

Vi nærmer os afslutningen på en tidsalder i Guds plan. Ja, mere end det: Vi nærmer os verdens ende. Det vil ikke, som mange engang fejlagtigt antog, være jordens ende (Prædikeren 1:4), men afslutningen på Satans herredømme over jorden, som skal afløses af Kristi herredømme. Vi lever nu i tiden for hans genkomst og forberedelsen til oprettelsen af hans rige.

TEGNENE PÅ HANS TILSTEDEVÆRELSE

Da Jesus forudsagde kendetegnene ved vores tid og erklærede, at det ville være en tid, hvor folks hjerter ville være fyldt med frygt, var det som svar på spørgsmål, som hans disciple stillede ham. Disse spørgsmål lød: »Hvad vil være tegnet på din tilstedeværelse og på tidens ende?« (Matthæus 24:3). Ved at citere disse spørgsmål har vi anvendt en korrekt oversættelse af de anvendte græske ord (). I nogle bibeloversættelser er dette afsnit fejlagtigt oversat til: »Hvad vil være tegnet på din komme og på verdens ende?« Disciplene spurgte imidlertid ikke, hvordan de

kunne vide, hvornår tiden var nær for Jesu genkomst, men snarere, hvordan de ville vide, hvornår han faktisk var vendt tilbage.

Mesterens svar på disse spørgsmål giver den eneste pålidelige forklaring på de nuværende verdensforhold og det eneste ægte håb om bedre tider, der skal komme. Det afslører, at vi nærmer os slutningen af den nuværende tidsalder og lever i tiden for hans Anden Tilstedeværelse. Dette betyder igen, at tiden er nær for opfyldelsen af de mange løfter i Guds Ord, der fortæller om de velsignelser af fred, glæde og liv, som vil blive stillet til rådighed for menneskeheden som følge af det kommende tusindårige herredømme under Kristus, Kongernes Konge og Herrernes Herre.

Dette betyder ikke, at Jesus vil regere på jorden som et menneske. Hans første besøg på jorden var som menneske, for – som han selv forklarede det – at han kunne give sit kød i døden for verdens liv. (Johannes 6:51). Men efter at have skabt muligheden for befrielse fra døden gennem ofringen af sin menneskelighed på Golgata-korset, blev han oprejst fra de døde som et herligt guddommeligt væsen af samme natur som Skaberen selv, »som ingen har set og ingen kan se«. 1 Timoteus 6:16

Gennem en alt for bogstavelig fortolkning af nogle af profetierne i Guds Ord er der opstået meget grove forestillinger om Kristi genkomst. Nogle har antaget, at når han vendte tilbage, ville han blive set som en mand, der svævede i himlen, og at der samtidig ville finde voldsomme naturkatastrofer sted i himlen og på jorden, hvis ødelæggelseskraft ville overgå alt, hvad

mennesket nogensinde har været i stand til at udrette, selv ved brug af atomvåben.

Nu ser vi imidlertid, at de profetier, der blev brugt som grundlag for denne fejlagtige opfattelse af Kristi genkomst, symbolsk beskriver omvæltningen af de menneskeskabte institutioner, der har dannet grundlaget for vores civilisation. Det er dette, profetierne beskriver som verdens ende – ikke jordens ende, men det, som apostlen Paulus beskriver som »denne nuværende onde verden«. (Galaterbrevet 1:4). Jesus omtalte Satan, Djævelen, som »denne verdens fyrste«, og derfor betyder verdens ende afslutningen på Satans imperium, afslutningen på hans herredømme over menneskers sind og hjerter. Johannes 12:31

Enhver kristen bør glæde sig over ethvert tegn, der tyder på, at verdens ende er nær. Hele menneskeheden vil juble, når den indser, at Satans verden er kommet til en ende; for da vil den få muligheden for at blive borgere i en ny verden – ikke endnu en menneskeskabt civilisation, men en ny orden, hvor autoriteten og lovene vil være dem fra Kristi rige.

Den verden, der netop nu er ved at gå under, har aldrig været helt tilfredsstillende, ikke engang for dem, der har været mest entusiastiske i deres bestræbelser på at opretholde dens eksistens. Det er sandt, at der har været meget godt i den, men synd og ondskab har været dominerende. Sygdom, smerte og død har været alles frygtede arv. Had og krig har ødelagt folks lykke og tilintetgjort nationernes fred.

Frygten for, at der skal komme værre ting, både her og i det hinsides, har været med til at berøve mænd og kvinder den glæde, som de ellers, i det mindste midlertidigt, kunne have haft. Sandelig, som Skriften erklærer, har det været en ond verden, og jo mere vi studerer dens kendetegn, desto mere indser vi, at Jesus vidste, hvad han talte om, da han erklærede, at Satan er dens fyrste.

Vi kan alle glæde os over, at en sådan verden nærmer sig sin afslutning, og at dens hersker, som Skriften forkynder, skal bindes og til sidst tilintetgøres. Jesus sagde, at de, der lever i denne tid og har tro på hans Ord, når de ser de ting ske, som han forudsagde, skal løfte deres hoveder med håb og glæde, for tiden for deres befrielse og menneskehedens befrielse fra synd og død vil være nær.

FIENDERNE UDSLETTES

I en inspireret profeti om Kristi rige, som apostlen Paulus har givet os, erklærer han, at Kristus skal regere, indtil alle fjender er lagt under hans fødder, og at den sidste fjende, der skal tilintetgøres, er døden (1. Korintherbrev 15:24-26). Dette tyder på, at et af formålene med Kristi regeringsperiode er at tilintetgøre fjender – Guds, menneskets og retfærdighedens fjender. Mens døden vil være den sidste af disse fjender, der udryddes ved Kristi herredømme, vil andre fjender blive tilintetgjort inden da, og blandt de første af disse er de egoistiske og syndige institutioner på jorden, som står i vejen for Kristi herredømme baseret på retfærdighed og ret. Udslettelsen af disse medfører

midlertidige vanskeligheder og trængsler for de mennesker, der har været holdt i trældom af dem. Det er netop dette, som profeten Daniel beskriver som »en tid med trængsel, som der aldrig har været, siden der blev en nation.« Daniel 12:1

I Salmernes Bog omtales Jesus som jordens store konge, som Gud har udpeget til at regere. Det blev profeteret, at inden han indledte sin regeringstid i magt og herlighed, ville verdens nationer gennemgå en tid med »trængsel«, som der ikke havde været »siden verdens begyndelse indtil nu«. (Matthæus 24:21). I forbindelse med denne forudsagte katastrofale omvæltning af verdensordenen har vi i løbet af lidt mere end det forgangne århundrede været vidne til ødelæggelsen af mange af Europas arvelige herskerhuse og det kaos i verdensanliggender, der har fulgt i kølvandet. I Jesu egen profeti om disse begivenheder erklærede han, at alle jordens stammer ville sørge på grund af hans tilstedeværelse, og vi ser denne sorg i dag i alle verdens lande.

Vi kan dog takke Gud for, at denne trængsel kun er midlertidig. Kristi genkomst var bestemt til at bringe fred, glæde og liv til en døende verden – og dette vil blive det endelige resultat. Men for at opnå dette må der etableres et nyt herredømme, og dette kræver omvæltningen af det herredømme, hvor Satan har været den usynlige og i de fleste tilfælde den uerkendte fyrste.

Hvis du nogensinde har undret dig over, hvorfor verdens ledere, der nyder alle fordelene ved nutidens kultur og uddannelse, ikke har været i stand til at ryste

verden ud af dens nedadgående spiral mod undergang, findes svaret i Bibelens profetier. Svaret er, at en guddommelig indflydelse har grebet ind i menneskenes anliggender som forberedelse til etableringen af en ny orden – en indflydelse, der gradvist udøves gennem den guddommelige Kristi usynlige tilstedeværelse.

Nedbrydningen af syndens og egoismens institutioner – de institutioner, der har fremmet undertrykkelse og krig – er kun begyndelsen på den guddommelige Kristi værk. Det er som kirurgens skalpel, der bruges til at redde livet på en døende patient. I cirka seks tusind år har menneskeheden været ved at dø. Mennesket har selv ikke været i stand til at finde et middel mod syndens giftige stik, som påfører alle døden. Nu er Kristus, den Store Læge, kommet for at ændre alt dette, og det første nødvendige skridt er at placere menneskeheden, patienten, i et nyt miljø og under retfærdige og retlige love. Det er forberedelsen hertil, der forårsager sammenbruddet af den menneskelige autoritet overalt i verden.

I DE SIDSTE DAGE

De eneste, der endnu forstår betydningen af det, der sker på jorden, er dem, der i tro er rede til at tage imod vidnesbyrdet fra Guds Ord. For dem er Bibelens profetier som et fyrtårn, der fortæller dem, at der, trods denne mørkeste af alle perioder, mennesket nogensinde har oplevet, snart vil bryde et herlig dag gry frem. Dette vil være en dag, hvor velsignelserne af sundhed, glæde, fred og liv vil stråle ud fra den

tilstedeværelse af Kristus, den nye konge, den herlige, guddommelige hersker, der profetisk beskrives som »retfærdighedens sol«, som vil »stå op med helbredelse i sine vinger«. Malakias 4:2

Til sidst, og ikke langt ude i fremtiden, tror vi dog, vil hele menneskeheden begynde at indse, at der udøves en magt i menneskenes anliggender, som overgår den, der udøves af menneskeligt oprettede regeringer. Dette vil blive tydeligt gennem de fortsatte mislykkede menneskelige bestræbelser på at genoprette varig fred og sikkerhed blandt mennesker.

Verdens herskere i dag forestiller sig stadig, at de er herrer over menneskehedens skæbne, at deres visdom og deres hærs imponerende styrke vil være i stand til at påtvinge nationerne fred. Guds måde at skabe fred på foragtes stadig af verdens vise. Men i takt med at alle deres bestræbelser fortsat ender i fiasko, vil de gradvist begynde at søge hjælp hos en højere myndighed. Dette, som stadig er en fremtidig udvikling i den skelsættende tid, vi lever i, beskrives af profeten Mikâ som følger: »I de sidste dage skal det ske, at Herrens hus' bjerg skal blive oprejst på bjergenes top og hævet over bakkerne; og folk skal strømme til det. Og mange nationer vil komme og sige: »Kom, lad os drage op til Herrens bjerg og til Jakobs Guds hus; han vil lære os sine veje, og vi vil vandre på hans stier; for loven skal udgå fra Zion, og Herrens ord fra Jerusalem.« Og han skal dømme blandt mange folk og rettesætte stærke nationer langt borte; og de skal smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskæringsknive: ingen nation skal løfte sværd mod

en anden nation, og de skal ikke længere lære at føre krig. Men de skal hver især sidde under sin vinstok og under sit figentræ, og ingen skal skræmme dem; for Hærskarers Herrens mund har talt det.” Mikâ 4:1-4

Dette er en meget omfattende og betryggende profeti, som i lyset af de aktuelle begivenheder snart vil gå i opfyldelse til hele menneskehedens evige glæde. Læg først mærke til tidsangivelsen: »I de sidste dage skal det ske.« Dette profetiske udtryk, de sidste dage, henviser hverken til den traditionelle forestilling om undergang, til jordens undergang eller til afslutningen på menneskets eksistens på jorden. Det henviser derimod til de sidste dage af Satans herredømme over folket, de sidste dage af synd og død, de sidste dage af krig og de sidste dage af alt det onde, der har plaget menneskeheden fra Edens dage og frem til i dag.

DEN NUVÆRENDE TID

Vi lever allerede nu i disse profetiske »sidste dage« og har allerede været vidne til ødelæggelsen af nogle af de ondskeber, der har plaget de fleste nationer. De arvelige herskerhuse i Europa, som undertrykte folket i Guds navn, er allerede kommet til en ende. Og i takt med at de guddommelige hensigter skrider frem i disse sidste dage, vil vi til sidst blive vidne til afslutningen på totalitære diktaturer, hvad enten de er kommunistiske, fascistiske eller af anden art. Vi vil også se enden på krig og enden på den lammende frygt, der nu fylder folks hjerter.

De sidste dage, som er forudsagt i profetierne, er sandelig en herlig tid at leve i, og inden længe vil det

ske, ligesom profeten har forkyndt, at Herrens hus' bjerg vil blive oprejst på bjergtoppene, og folk vil strømme dertil. Herrens bjerg er Herrens rige. I det andet kapitel af sin profeti skildrer Daniel symbolsk menneskets herredømme over jorden ved hjælp af et strålende, menneskelignende billede, og afslutningen på dette herredømme fremstilles ved ødelæggelsen af dette billede. Ødelæggelsesredskabet viser sig at være en sten, som til sidst vokser, indtil den bliver til et stort bjerg, der fylder hele jorden. I sin fortolkning af denne vidunderlige profeti fortæller Daniel os, at dette bjerg, der fylder hele jorden, er Guds rige.

Profeten Mikâ beskriver dette bjerg, eller Herrens rige, som bjerget ved Herrens hus. Dette Herrens hus er Guds herskende hus, bestående af dem, som Skrifterne identificerer som hans egen familie af sønner. Jesus er den fremmeste blandt disse, og sammen med ham vil være dem, der har taget imod indbydelsen til at lide og dø med ham. Til disse gives løftet om, at de skal leve og regere sammen med ham. Apostlen Paulus beroliger Mesterens tilhængere på dette punkt og siger: »Ånden selv vidner sammen med vores ånd om, at vi er Guds børn; og hvis vi er børn, så er vi også arvinger, Guds arvinger og medarvinger med Kristus, for at vi, hvis vi lider med ham, også skal blive herliggjort sammen med ham.« Romerbrevet 8:16,17

Mirakelskabende guddommelig kraft garanterer denne nye regerings succes. Satan troede, at han havde dræbt Jesus, Fredsfyrsten og Kongernes Konge, men guddommelig kraft oprejste ham fra de døde. De, der

har lidt og døde sammen med ham, oprejses fra de døde i det, som Skriften betegner som den »første opstandelse«, for at de kan leve og regere sammen med Kristus. Johannes' Åbenbaring 20:6

I en profeti, der beskriver det sejrende herredømme i Kristi rige, fortæller Esajas os, at »Hærskarers Herrens iver vil udføre dette« (Esajas 9:7). Når vi tænker på, at Guds kraft allerede har oprejst Kongernes Konge fra de døde, og at den guddommelige kraft ligeledes bruges til at genoplive hans medregenter, kan vi da tvivle på Herrens evne til at opfylde alle sine gode løfter gennem ham? Bestemt ikke!

PÅ BERGETOPPENE

Lad os derfor se nærmere på, hvad der er blevet lovet. Profeten Mikâ erklærer, at dette herskende hus af Gud vil blive etableret på bjergtoppene, eller i kongerigerne – det vil sige, det vil indtage en dominerende position i alle nationers anliggender, for som Esajas siger: »Hans regering og fred vil vokse uden ende.« Esajas 9:7

»Og folk vil strømme til det,« fortsætter Mikâs profeti. Menneskets erfaring hidtil har været, at når imperialistiske regeringer har søgt at udvide deres indflydelsessfærer til andre nationer, er mange flygtet til andre lande for at søge tilflugt. Men sådan vil det ikke være i tilfældet med Kristi rige. Når folket får kendskab til dets udstrakte magt, vil de, som profeten erklærer, strømme til det.

Profetien giver os yderligere detaljer i samme retning og fortsætter: »Og mange nationer vil komme og sige: Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, ... og han vil lære os om sine veje, og vi vil vandre på hans stier.« Når denne del af profetien er opfyldt, vil nationerne have indset det forgæves og tåbelige i deres egne veje. Da deres alle bestræbelser på at redde verden fra kaos og undergang har været ledsaget af fiasko, vil de da være rede til at se til ham alene, som kan give løsningen, nemlig Kristus, den, der på det tidspunkt vil blive anerkendt som jordens retmæssige konge.

Når nationerne er villige til at lære Herrens veje og anvende dem, hvad vil resultatet så blive? Det vil blive et yderst lykkeligt resultat, for profetien erklærer, at de vil smede deres sværd om til plovjern og deres spyd til beskæringsknive, og at de ikke længere vil lære at føre krig. Menneskets visdom har altid hævdet, at den eneste måde at bevare freden på er at være forberedt på krig, men denne rækkefølge vil blive vendt på hovedet af jordens nye konge, for når nationerne kommer under den hellige indflydelse af rigets love, vil jordens ressourcer, som tidligere blev omdirigeret til at skaffe krigsmateriel, blive brugt til at forsyne folket med livets nødvendigheder.

De vil heller ikke længere lære at føre krig! Tænk på de vidtrækkende forandringer i menneskets livssyn og erfaring, som disse få ord indebærer! De afskaffer værnepligt i fredstid og indkaldelse i krigstid. De forsikrer de mødre i alle nationer om, at de ikke skal opdrage deres sønner til at miste livet i krig. De afskaffer militarismen i alle dens grimme former. De

fjerner frygten fra folks hjerter, for alle indser, at når nationerne ikke længere lærer at føre krig, vil de heller ikke føre krig. Tak Gud for et uddannelsesprogram, der udelader krigsstrategi fra sin læreplan!

UNDER VINRANKER OG FIGENTRÆER

Fordi folket da vil lære og udøve fredens og retfærdighedens veje, vil de have økonomisk tryghed. Denne forsikring gives os i det smukke billede af, at hver mand sidder under sin vinstok og sit figentræ. Dette er blot en anden måde at sige, at under Kristi riges styre vil jordens ressourcer være tilgængelige for alle, og at alles ret til at få del i disse ressourcer vil blive garanteret af det guddommelige riges love. Fordi dette vil være sandt, tilføjer profetien: »Og ingen vil gøre dem bange.« Tak Gud for denne forsikring om frihed fra frygt.

Intet vil gøre dem bange! Frygten for aggression hjemsøger alle menneskers sind i dag, og denne frygt er ikke begrænset til nationers mulige eller truende aggression. Økonomisk aggression, med den deraf følgende prisudnyttelse, påfører masserne lige så alvorlige lidelser. Så frygten, der er skabt af menneskets umenneskelighed over for medmennesket på mange måder, fortsætter med at ødelægge arven af fred og glæde, som er enhver menneskes ret, hvis oprindelige forældre blev skabt i Guds billede. Under lovene i Kristi rige vil denne ret blive genoprettet, for da vil ingen gøre dem bange.

DØDEN ØDELAGT

Så smuk og betryggende Mikâ-profetien end er, fremlægger den ikke Guds fulde plan for menneskets skæbne under Kristi herredømme. En verden uden krig og frygt for krig ville være en langt bedre verden end den, der nu nærmer sig sin afslutning. Og hvis vi dertil lagde visheden om økonomisk tryghed for alle, ville vi have en verden af den slags, som filosoffer har drømt om, men aldrig har kunnet skabe. Der ville dog stadig være andre frygt, såvel som sorg, smerte og død.

Der ville stadig være frykten for døden, og på grund af middelalderens groteske lære ville der være frygt for, hvad der ligger hinsides døden. Der ville stadig være behov for hospitaler, læger og bedemænd. Men takket være Gud for de andre løfter i hans Ord, som forsikrer os om, at selv sygdom og død, med alle de ondskeer, der følger med dem, skal tilintetgøres ved Kristi herredømme.

Vi har allerede bemærket Paulus' forsikring om dødens tilintetgørelse i Guds rige. Bemærk nu profetien i Esajas 25,6-9. I denne profeti, ligesom i Mikâ-profetien, symboliseres Herrens rige ved et bjerg, og vi får at vide, at på dette bjerg vil døden blive opslugt af sejren, og at »Herren Gud vil tørre tårerne bort fra alle ansigter . . . »Og man vil sige på den dag,« fortsætter profeten, »Dette er vores Gud; vi har ventet på ham, ... vi vil glæde os og juble over hans frelse.«

Dette håb om frelse for en døende menneskeslægt henvises der til af apostlen Peter i Det Nye Testamente. I Peters profeti fortæller han om formålet med Kristi genkomst, nemlig at den vil medføre det,

han beskriver som »tider med genoprettelse af alle ting, som Gud har forkyndt gennem alle sine hellige profeter siden verdens begyndelse.« (Apostlenes Gerninger 3:20,21). Vi er sandelig glade for at høre, at den anden komme ikke skal føre til ødelæggelse af alt, herunder jorden, men snarere til genoprettelse eller genopbygning af alle ting. Dette vil betyde genoprettelse af helbredet for de levende og de dødes opstandelse.

Kristi anden tilstedeværelse medfører allerede ødelæggelsen af denne nuværende onde verdensorden som forberedelse til hans herredømme præget af retfærdighed og kærlighed. Men dette er udelukkende ødelæggelsen af menneskenes egoistiske institutioner. Menneskeheden, de levende og de døde, skal, hvis de adlyder Guds love, genoprettes til det, der gik tabt på grund af synden. Mennesket mistede ikke et hjem i himlen, men på jorden. Jorden blev skabt til mennesket, og da mennesket blev skabt, fik det herredømme over jorden. Men dette herredømme og også dets liv gik tabt på grund af synden. Dette tabte paradys skal genoprettes, og det er dette genoprettelsesværk, som apostlen Peter beskriver som »tiderne for genoprettelse af alle ting«. Han erklærer, at dette store formål hos Gud var blevet forudsagt af hans hellige profeter siden verdens begyndelse, og et af eksemplerne på dette profetiske vidnesbyrd er Guds løfte til Abraham.

En anden af disse profetiske udtalelser, der beskriver de genoprettelsesvelsignelser, der vil komme til folket

under den » e« forvaltning af Kristi rige, er den, der allerede er blevet citeret – det velsignede løfte om, at døden vil blive opslugt af sejren, og at Herren Gud vil tørre tårerne bort fra alle ansigter. Tænk på den forandring i menneskets liv, det vil medføre! Gud vil tørre folks tårer væk ved at fjerne årsagen til deres sorg; og tænk på de mange årsager til sorg, der findes i verden i dag, og hvad det vil betyde for hele menneskeheden, når disse fjernes!

ALLE NATIONERS ØNSKE

En anden af Guds profeter erklærede, da han beskrev genoprettelsens tider, at »alle nationers ønske vil opfyldes.« (Haggaj 2:7). Alle nationer længes efter fred; de længes efter sikkerhed mod aggression; de længes efter velstand for deres folk; og profeten David erklærer om jordens nye konge, Kristus Jesus, at »han vil dømme de fattige blandt folket, han vil frelse de trængendes børn og knuse undertrykkeren.« Salmernes Bog 72:4

I et andet løfte om genoprettelse erklærer profeten Esajas, at dengang – det vil sige under Kristi og hans kirkes regeringstid – »skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge skal synge«. Han siger også, at »de blindes øjne skal åbnes, og de døves ører skal åbnes«. (Esajas 35:5,6). Dette henviser utvivlsomt til dem, der er blinde og døve over for Guds anliggender. Der er millioner af sådanne, for apostlen Paulus fortæller os, at denne nuværende onde verdens gud, som er Satan Djævelen, har forblindet øjnene på alle, der ikke tror, og dermed har forhindret

dem i at kende, elske og prise den sande kærlighedens Gud. 2. Korintherbrev 4:4

En anden af Guds profeter, der beskriver velsignelserne ved genoprettelsen fra endnu en vinkel, siger om de tusind år af Kristi regeringstid, at da vil kendskabet til Herrens herlighed fylde jorden, ligesom vandet dækker havet (Habakkuk 2:14). Folk vil ikke længere tilbede en mangfoldighed af guder og støtte modstridende religiøse overbevisninger. På dette punkt erklærer en anden profeti, at Gud vil »give folket et rent sprog [eller budskab]«, og at de vil »påkalde Herrens navn for at tjene ham i enighed« (Zefanias 3:9). Da vil folket være frit til at tilbede og tjene den sande kærlighedens Gud af hele deres hjerte og med sand forståelse.

I Johannes' Åbenbaring har vi endnu et vidunderligt løfte om de velsignelser, der vil komme over folket under Kristi regeringstid. Der står, at »Han vil tørre hver en tåre fra deres øjne. Der vil ikke længere være død eller sorg eller gråd eller smerte, for den gamle orden er forbi.« Johannes' Åbenbaring 21:4

Det er svært at forestille sig en verden uden død, men Gud har lovet, at det vil blive sådan, og vi tror på det og henter mod deraf. Hvis et sådant løfte var givet af en, der var mindre magtfuld end Gud, ville vi måske have god grund til at tvivle. Men Skaberen kan opfylde sådanne løfter, for han er livets kilde. »I ham lever vi, bevæger vi os og er til,« erklærede apostlen Paulus. Apostlenes Gerninger 17:28

Vi forstår ikke, hvad der får os til at leve, og hvad der giver os styrke til at bevæge os, men det gør Gud, og han er fuldt ud i stand til at give evigt liv til alle, der vil adlyde lovene i Kristi rige. Og det er netop dette, han har lovet at gøre. Det er med dette formål, at Kristus vender tilbage og opretter sit rige. Skriften siger imidlertid, at enhver, der under de gunstige omstændigheder på det tidspunkt nægter at tro og adlyde, vil, som Peter udtrykker det, »blive udryddet fra folket« (Apostlenes Gerninger 3:23). Evigt liv vil kun blive givet til dem, der kvalificerer sig gennem tro og lydighed.

ET BUDSKAB OM HÅB

Dette er det herlige håb, som nu kan udstrækkes til menneskene i en nødplaget og frygtfyldt verden. Det er et herligt håb, og når vi forkynder det, følger vi profetens opfordring, da han skrev: »Sig til dem, der er frygtsomme af hjerte: Vær stærke, frygt ikke! Se, jeres Gud kommer med hævn, ja, Gud med gengældelse; han kommer og frelser jer.« Esajas 35:4

Et af de beskrivende navne, der i profetierne gives til vores tid, er Hævnens Dag. Det er en tid, hvor Guds retfærdige vrede kommer til udtryk i omvæltningen af ældgamle systemer og institutioner præget af synd og undertrykkelse. Mens menneskene oplever frygt og nød på grund af denne nuværende onde verdens omvæltning, er Guds endelige formål at frelse menneskene fra synd og død gennem oprettelsen af Kristi rige. Derfor kan vi sige til verden i dag, til denne frygtfyldte verden: »Frygt ikke« (), for Guds indgriben

i menneskenes anliggender vil snart bringe fred, sundhed og liv samt muligheden for evig frelse til alle jordens slægter.